Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. balandžio 26 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr.°1049/2001 — Dokumentai, susiję su Europos kovos su sukčiavimų tarnybos (OLAF) tyrimo medžiaga — Ieškinys dėl panaikinimo — Netiesioginiai ir tiesioginiai atsisakymai suteikti galimybę susipažinti su dokumentais — Išimtis, susijusi su asmens privataus gyvenimo ir neliečiamumo apsauga — Išimtis, susijusi su trečiųjų šalių komercinių interesų apsauga — Išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo procedūros apsauga — Pareiga motyvuoti — Deliktinė atsakomybė“

Byloje T-221/08

Guido Strack, gyvenantis Kelne (Vokietija), atstovaujamas advokatų H. Tettenborn ir N. Lödler,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą P. Costa de Oliveira ir B. Eggers, vėliau B. Eggers ir J. Baquero Cruz,

atsakovę,

dėl, pirma, prašymo panaikinti visus netiesioginius ir tiesioginius Komisijos sprendimus, priimtus remiantis 2008 m. sausio 18 ir 19 d. pirminėmis G. Strack paraiškomis dėl galimybės susipažinti su dokumentais, ir, antra, prašymo atlyginti žalą

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė I. Pelikánova, teisėjai E. Buttigieg (pranešėjas) ir L. Madise,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. spalio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą[1] (Praleista)

Procesas ir šalių reikalavimai

37 2008 m. birželio 6 d. ieškovas Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijoje pareiškė šį ieškinį. 2008 m. rugsėjo 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Komisija, remdamasi 1991 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsniu, pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą; 2010 m. sausio 14 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) nutartimi šį nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą buvo nuspręsta nagrinėti nagrinėjant bylą iš esmės.

38 Patikslinęs savo reikalavimus, be kita ko, 2010 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu, ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti netiesioginius ir tiesioginius sprendimus atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su Komisijos ir OLAF dokumentais, kuriuos Komisija priėmė išnagrinėjusi 2008 m. sausio 18 ir 19 d. pirmines ieškovo paraiškas dėl galimybės susipažinti, taip pat 2008 m. vasario 22 d., balandžio 18 d. ir balandžio 21 d. kartotines paraiškas ir 2008 m. gegužės 19 d. ir birželio 17 d. bei 2010 m. balandžio 30 d. ir liepos 7 d. sprendimus, kiek jais visiškai ar iš dalies atmetamos minėtos paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais,

— priteisti iš Komisijos sumokėti tinkamą žalos atlyginimą, tačiau ne mažesnį kaip simbolinį vieno euro dydžio,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

40 2010 m. liepos 5 d. raštu Bendrasis Teismas pranešė šalims, kad 2010 m. liepos 2 d. sprendimu bylą nagrinėjanti kolegija atmetė prašymą išplėsti ieškinio dalyką įtraukiant į jį 2008 m. birželio 17 d. tiesioginį sprendimą atmesti paraišką ir patenkino prašymą išplėsti ieškinio dalyką įtraukiant į jį pirmąjį OLAF sprendimą.

41 2010 m. lapkričio 16 d. sprendimu, apie kurį šalims buvo pranešta 2010 m. lapkričio 25 d., Bendrasis Teismas pritarė ieškovo prašymui išplėsti ieškinio dalyką įtraukiant į jį antrąjį OLAF sprendimą.

42 Pasitraukus teisėjui pranešėjui, ši byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui. Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai. Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

43 2014 m. vasario 5 d. nutartimi, remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktu, 66 straipsnio 1 dalimi ir 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, buvo priimta tyrimo priemonė; ta priemone Komisija buvo įpareigota pateikti visų su Paraiška Nr. 590/2008 susijusių dokumentų konfidencialias versijas, patikslinant, kad šie dokumentai nebus pateikti ieškovui. 2014 m. kovo 5 d. raštu Komisija atsakė dėl šios tyrimo priemonės.

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

44 Taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas paprašė šalių atsakyti į tam tikrus klausimus. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą. Komisija ir ieškovas atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus atitinkamai 2014 m. kovo 5 ir 6 d. 2014 m. kovo 27 d. pareiškimu ieškovas pateikė savo pastabas dėl 2014 m. kovo 5 d. Komisijos atsakymų.

45 2014 m. spalio 20 d. ieškovas pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai laišką dėl 2014 m. liepos 31 d. OLAF sprendimo „peržiūrėti atsakymą į [jo] paraišką dėl galimybės susipažinti su asmens duomenimis, OF/2002/0356“ (toliau – 2014 m. liepos 31 d. OLAF sprendimas dėl peržiūros), priimto taikant Reglamento Nr. 45/2001 13 straipsnį, aptariamus dokumentus apibendrinančią lentelę ir jos priedą, kuriame pateikti OLAF turimi dokumentai.

46 Per 2014 m. spalio 21 d. posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

47 2014 m. lapkričio 4 d. raštu Komisija pateikė pastabas dėl 2014 m. spalio 20 d. ieškovo laiško (žr. šio sprendimo 45 punktą).

48 2014 m. gruodžio 2 d. Komisijai pateikus rašytines pastabas dėl 2014 m. lapkričio 7 d. ieškovo rašytinių pastabų dėl 2014 m. spalio 22 d. Komisijos rašytinių atsakymų į Bendrojo Teismo klausimus, pateiktus siekiant išnagrinėti juos per posėdį, 2014 m. gruodžio 8 d. Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkė užbaigė žodinę proceso dalį.

Dėl teisės (Praleista)

II – *Dėl prašymo panaikinti* (Praleista)

C – *Dėl Paraiškos Nr. 590/2008* (Praleista)

3. Dėl paraiškos esmės (Praleista)

b) Dėl pagrindų ir kaltinimų, kuriais ginčijamas atsisakymo pagrįstumas iš dalies arba visiškai leisti susipažinti su dokumentais (Praleista)

i) Dėl į 2010 m. balandžio 30 d. OLAF sąrašą įtraukų dokumentų (Praleista)

Dėl anksčiau atskleistų dokumentų (Praleista)

128 Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama, kad institucijų dokumentai apskritai būtų prieinami visuomenei (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, Rink., EU:C:2007:75, 43 ir 44 punktus), ir, kaip, beje, OLAF pažymėjo savo pirmojo sprendimo 7 antraštinėje dalyje, pagal šio reglamento nuostatas atskleisti dokumentai tampa viešojo naudojimo (86 punkte minėto Sprendimo *Catinis / Komisija*, EU:T:2014:267, 62 punktas; taip pat žr. 82 punkte minėto Sprendimo *Agapiou Joséphidès / Komisija ir EACEA*, EU:T:2010:442, 116 punktą ir 2013 m. kovo 7 d. Nutarties *Henkel ir Henkel France / Komisija*, T-64/12, EU:T:2013:116, 47 punktą).

129 Tokia pasekmė taip pat numatyta Komisijos darbo tvarkos taisyklių, susijusių su Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo nuostatomis, išdėstytomis 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimo 2001/937/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiančio jos darbo tvarkos taisykles (OL L 345, p. 94; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 408), priedo 9 straipsnio 2 dalies e punkte, pagal kurį dokumentai, atskleisti pagal ankstesnį prašymą, gavus prašymą pateikiami „iš karto“.

130 Tiesa, kaip Komisija pažymėjo byloje, kurioje priimta 2014 m. sausio 14 d. Nutartis *Miettinen / Taryba* (T-303/13, EU:T:2014:48, 17–19 punktai), Bendrasis Teismas yra nusprendęs: kadangi ieškovui buvo suteikta galimybė susipažinti su prašomu dokumentu, jis pasiekė vienintelį rezultatą, kurį galėjo lemti jo ieškinys. Tačiau, priešingai, nei nagrinėjamu atveju, minėtoje byloje *Miettinen / Taryba* prašomas dokumentas buvo atskleistas visuomenei, todėl remiantis tuo sprendimu negalima daryti išvados, kad vien tai, jog suinteresuotajam asmeniui kokiu nors pagrindu leista susipažinti su prašomu dokumentu, bet kuriuo atveju trukdo jam prašyti leidimo susipažinti su tuo pačiu dokumentu remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001, net jei tas dokumentas neatskleistas visuomenei.

131 Todėl akivaizdu, kad pirmasis OLAF sprendimas, kiek juo atsisakyta suteikti ieškovui galimybę remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001 susipažinti su „PD“ užrašu pažymėtais dokumentais, netrukdo prireikus ir, kaip taip pat pažymėjo Komisija savo raštuose, laikyti šių dokumentų viešais, o būtent to siekia ieškovas ir siekiama Reglamentu Nr. 1049/2001; konkrečiai kalbant, šiuo reglamentu siekiama atsižvelgiant į padidėjusį atvirumą suteikti kuo didesnę galimybę susipažinti su dokumentais, kad būtų užtikrintas artimesnis piliečių dalyvavimas priimant sprendimus bei didesnis valdymo teisėtumas, veiksmingumas ir aukštesnis atskaitomybės piliečiui mastas demokratinėje sistemoje, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink., EU:C.2008:374, 45 punktas).

132 Todėl aplinkybė, kad ieškovas jau turėjo paraiškoje dėl galimybės susipažinti nurodytus dokumentus ir šios paraiškos tikslas buvo ne leisti jam susipažinti su jų turiniu, o veikiau atskleisti juos tretiesiems asmenims, neturi reikšmės, juo labiau kad motyvai, pagrindžiantys ieškovo sprendimą pateikti tokią paraišką, nėra svarbūs, nes Reglamente Nr. 1049/2001 nenumatyta nei suinteresuotojo asmens pareiga motyvuoti paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nei tai, kad tokią paraišką pagrindžiantys motyvai galėtų turėti reikšmės ją patenkinant ar atmetant (128 punkte minėtos Nutarties *Henkel ir Henkel France / Komisija*, EU:T:2013:116, 47 punktas).

133 Kartu reikia atmesti Komisijos argumentą dėl pernelyg didelio darbo krūvio, kurį lemtų jos pareiga suteikti galimybę susipažinti su paraišką pateikusio asmens jau turimais dokumentais, net jei pastarasis neturi galimybės susipažinti su jais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

134 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nors išimtinėmis aplinkybėmis institucija gali atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais motyvuodama tuo, kad su jų atskleidimu susijęs darbo krūvis būtų neproporcingas, palyginti su tikslais, kurių siekiama teikiant paraišką dėl galimybės susipažinti su šiais dokumentais (56 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija*, EU:C.2014:2250, 28 punktas), nagrinėjamu atveju Komisija, kad ir kaip būtų, nesirėmė tokiomis išimtinėmis aplinkybėmis. Be to, dažniausia kalbama apie dokumentus, kuriuos ta pati institucija jau buvo atskleidusi anksčiau.

135 Todėl Komisija negali remtis vien aplinkybe, kad paraišką dėl galimybės susipažinti pateikęs asmuo jau turėjo ar turėjo turėti prašomus dokumentus, bet gali remtis kitu pagrindu, atsisakydama nagrinėti paraišką dėl galimybės susipažinti su tais pačiais dokumentais remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001, išskyrus dokumentus, su kuriais, pavyzdžiui, Dokumento Nr. 267 priedu, buvo leista susipažinti visuomenei, be kita ko, juos paskelbiant.

136 Šiomis aplinkybėmis šiam pagrindui reikia pritarti tiek, kiek jis susijęs su ieškovo turėtais ar turimais dokumentais, nes jis yra jų autorius, arba su dokumentais, kurie buvo anksčiau atskleisti remiantis kitu nei Reglamentas Nr. 1049/2001 pagrindu, tačiau visuomenei nebuvo suteikta galimybė su jais susipažinti.

Dėl neatskleistų dokumentų (Praleista)

– Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimo (Praleista)

148 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal teismo praktiką rėmimasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, taikoma po to, kai priimamas sprendimas, yra griežtai apribotas. Ši išimtis apima tik tam tikras dokumentų rūšis, o atsisakymą atskleisti gali pateisinti tik tai, kad atskleidimas „rimtai“ pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui (139 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, EU:C:2012:394, 77 punktas).

149 Toliau reikia pažymėti, kad Paraiškai Nr. 590/2008 būdinga tai, jog ji susijusi ne su vienu dokumentu, o su daugybe bendrai apibrėžtų dokumentų. Kaip matyti iš 69 punkto, iš esmės ieškovas paprašė suteikti galimybę susipažinti su visais bendrai nurodytais dokumentais, t. y. su visa OLAF tyrimo OF/2002/0356 medžiaga, su šioje bylos medžiagoje esančiomis išsamiomis ir teisingomis garso įrašų išklotinėmis, su įvairių rūšių dokumentais, kurių šioje bylos medžiagoje nėra, tačiau susijusiais su minėta byla ar tyrimu ar juo pačiu. Pirmajame OLAF sprendime šiuo klausimu patikslinama, kad OLAF tyrimo medžiaga apima visus su minėta byla susijusius dokumentus ir kad nėra tokių su byla susijusių dokumentų, kurie būtų nurodyti Paraiškoje Nr. 590/2008, bet jų nebūtų tyrimo medžiagoje.

150 Kaip minėta 91 punkte, esant tokiai situacijai, bendrosios prezumpcijos, kad tam tikro pobūdžio dokumentų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai, pripažinimas leidžia atitinkamai institucijai nagrinėti bendro pobūdžio paraišką ir į ją atsakyti (šiuo klausimu žr. 90 punkte minėto Sprendimo *Komisija / EnBW*, EU:C:2014:112, 65 ir 68 punktus).

151 Pirmajame OLAF sprendime šiuo klausimu pažymima, kad 1 kategorijos dokumentai – tai tyrėjų užrašai, kuriuos šie padarė aptariamoje tyrimo medžiagoje ir kuriuose pateikiami tyrėjų ir kitų kompetentingų darbuotojų vertinimai ir samprotavimai dėl tyrimo eigos ir krypties, tiek esminiais, tiek administraciniais klausimais. Iš to paties sprendimo matyti, kad 2 kategorijos dokumentai – tai OLAF personalo arba OLAF ir Komisijos personalo susirašinėjimas dėl aptariamo tyrimo, atsakymų ombudsmenui parengimo arba Europos Parlamento klausimai. Šiuose dokumentuose pateikti OLAF ir Komisijos tarnybų samprotavimai dėl minėto tyrimo, kuriais remiantis buvo priimti vidaus sprendimai. Galiausiai 7 kategorijos dokumentas – tai aptariamo tyrimo galutinės ataskaitos projektas.

152 Pirmajame OLAF sprendime patikslinama, kad nors tyrimo veiksmai buvo nutraukti, tik vidaus reikmėms parengti 1, 2 ir 7 kategorijos dokumentai, su kuriais susipažinti neleista, apima vidaus reikmėms skirtas nuomones ir yra OLAF ir Komisijos svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalis. Minėti dokumentai buvo išplatinti OLAF tyrėjams ir Komisijos tarnyboms siekiant gauti iš atitinkamų pareigūnų tikslios informacijos. Šiuose dokumentuose išdėstytos pirminės nuomonės dėl galimų tyrimo strategijų, operatyvinių veiksmų ir sprendimų, kuriuos reikia priimti. Jie apima pamąstymus, faktinių aplinkybių ir numatytų priemonių analizę ir paaiškina išorinės korespondencijos rengimo procedūrą.

153 Kaip teisingai pažymima pirmajame OLAF sprendime, galimybės susipažinti su tokiais dokumentais suteikimas turėtų labai neigiamos įtakos Komisijos, visų pirma OLAF, galimybei viešojo intereso tikslais vykdyti kovos su sukčiavimu misiją. Atitinkamų dokumentų atskleidimas labai pakenktų Komisijos ir OLAF sprendimų priėmimo procedūrai, nes sukeltų abejonių dėl visiško būsimų OLAF tyrimų nepriklausomumo ir jų tikslų, atskleisdamas OLAF strategiją ir darbo metodus ir

sumažindamas šios tarnybos galimybę gauti ir jos bendradarbių nepriklausomus vertinimus ir teikti Komisijos tarnyboms konsultacijas labai opiais klausimais. Jis taip pat galėtų atgrasyti privačius asmenis nuo informacijos apie galimus sukčiavimus teikimo, taigi OLAF ir Komisija negautų informacijos, reikalingos pradėti tyrimams, kuriais siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus (šiuo klausimu žr. 86 punkte minėto Sprendimo *Catinis / Komisiją*, EU:T:2014:267, 54 punktą, kiek tai susiję su OLAF atliekamu tyrimu dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties, susijusios su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga).

154 Tokia išvada darytina dar ir todėl, kad pagal teismo praktiką Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje yra numatytos teisės susipažinti su dokumentais išimtys, taikomos tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, dokumentai, su kuriais prašoma suteikti galimybę susipažinti, patenka į konkrečią Sąjungos teisės sritį, šiuo atveju Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu, korupcija ir bet kokia Sąjungos finansiniams interesams žalinga veikla, negali būti aiškinamos neatsižvelgiant į specialias galimybę susipažinti su šiais dokumentais reglamentuojančias taisykles (šiuo klausimu žr. 90 punkte minėto Sprendimo *Komisija / EnBW*, EU:C:2014:112, 83 punktą).

155 Kaip nurodyta 1999 m. balandžio 28 d. Komisijos sprendimo 1999/352/EB dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) įsteigimo, EAPB, Euratomas (OL L 136, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 110) 3 straipsnyje, savo įgaliojimus tarnyba vykdo visiškai nepriklausomai (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, T-48/05, Rink., EU:T:2008:257, 255 punktą).

156 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 91), priimto remiantis SESV 324 straipsniu siekiant kovoti su sukčiavimu ir bet kokia kita Sąjungos finansiniams interesams prieštaraujančia neteisėta veikla, 8 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad vidaus tyrimų metu siunčiamai ar gautai bet kurios formos informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai. Tokia informacija gali būti perduota tik tiems asmenims, kurie dirba Europos Sąjungos institucijose arba valstybėse narėse ir kurie pagal savo pareigas turi būti susipažinę su ja, ir ši informacija negali būti naudojama kitais, o ne kovos su sukčiavimu, korupcija ar kita neteisėta veika, tikslais.

157 Kaip pažymėjo Komisija, ypatingas minėtų su tyrimu susijusių dokumentų konfidencialumas, o tam tikru mastu net ir asmenų, dėl kurių tariamai pradėtas toks tyrimas, atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 155 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, EU:T:2008:257, 255 punktą), pateisinamas ne tik tiek, kiek atlikdama tokį tyrimą OLAF renka labai svarbias įmonių paslaptis ir labai jautrią informaciją apie asmenis, kurių atskleidimas galėtų gerokai pakenkti jų reputacijai, bet ir tiek, kiek galimybė susipažinti su dokumentais, susijusiais su OLAF vidiniu tyrimu, net pasibaigus aptariamai procedūrai, konkrečiai su tais, kurie apima vidaus reikšmėms skirtas nuomonės, esančias OLAF svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalimi, gali rimtai pakenkti šios tarnybos darbui, atskleisti OLAF tyrimo metodus ir strategiją, neigiamai paveikti vykstant procedūrai dalyvaujančių asmenų galimybę bendradarbiauti ateityje ir atitinkamai kelti abejonių dėl šių procedūrų teisingo veikimo ir tikslų pasiekimo.

158 Nors reglamentuose Nr. 1049/2001 ir 1073/1999 nėra nuostatos, aiškiai numatančios vieno reglamento viršenybę prieš kitą, ir nors reikia užtikrinti tokį kiekvieno iš šių reglamentų taikymą, kad jis būtų suderinamas su kito taikymu ir sudarytų sąlygas juos taikyti nuosekliai (šiuo klausimu žr. 90 punkte minėto Sprendimo *Komisija / EnBW*, EU:C:2014:112, 84 punktą), nagrinėjamu atveju toks taikymas visiškai pateisina atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais prezumpcijos pripažinimą.

159 Be to, svarbu pridurti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką Komisijos administracinėje veikloje nėra būtina turėti tokios pačios apimties galimybės susipažinti su dokumentais, kokia yra Sąjungos institucijų teisėkūros veiklos atveju (90 punkte minėto Sprendimo *Komisija / EnBW*, EU:C:2014:112, 91 punktas).

160 Iš to matyti, kad, kiek tai susiję su OLAF vidaus tyrimo procedūromis pagal Reglamentą Nr. 1073/1999, bendra galimybės susipažinti su tyrimo dokumentais, konkrečiai su tais, kurie apima vidaus reikšmėms skirtas nuomonės, esančias OLAF svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalimi, nesuteikimo prezumpcija gali kilti, be kita ko, iš šio reglamento nuostatų.

161 Šiomis aplinkybėmis Komisija, siekdama taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas išimtis, konkrečiai ir atskirai nenagrinėdama kiekvieno aptariamo dokumento, turėjo teisę daryti prielaidą, jog suteikus visuomenei galimybę susipažinti su tais dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 iš principo kiltų grėsmė jame numatytų interesų apsaugai, kad remdamasi tuo padarytų išvadą, jog visiems tiems dokumentams taikoma to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis.

162 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, bendra grėsmės saugomiems, be kita ko, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, interesams prezumpcija, kuri pateisinama siekiu išvengti bet kokio rimtos neigiamos įtakos sprendimų priėmimo procedūrai pavojaus, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, taikoma neatsižvelgiant į klausimą, ar paraiška dėl galimybės susipažinti yra susijusi su jau baigta, ar dar vykstančia tyrimo procedūra.

163 Aplinkybė, kad su OLAF vidaus tyrimu susijęs dokumentas parengtas po to, kai baigtas nagrinėjamas tyrimas, taip pat nėra kliūtis prieštarauti atsisakymui jį atskleisti taikant bendrą atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais prezumpciją dėl to, kad tas su minėtu tyrimu susijęs dokumentas apima informaciją, susijusią su vidaus reikšmėms skirtomis nuomonėmis, esančiomis OLAF svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalimi, ir informaciją, kurią atskleidus būtų sukelta abejonių dėl tarnybos darbo kovojant su sukčiavimu ir korupcija.

164 Be to, reikia atmesti ieškovo argumentą, kad OLAF ir Komisijos susirašinėjimas bet kuriuo atveju nėra dokumentai, kuriuose pateiktos „vidaus“ reikmėms skirtos nuomonės, esančios svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalimi, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, nes OLAF ir Komisija negali būti laikomos tos pačios institucijos dalimi. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 taikytinas OLAF tiek, kiek šio reglamento tikslu ji pripažįstama Komisijos, kuri minėto reglamento 1 straipsnio a punkte paminėta kaip viena iš institucijų, kurioms šis reglamentas taikomas, dalimi.

165 Tas pats pasakytina apie argumentą, kad OLAF susirašinėjimui su trečiaisiais asmenimis tikrai neturėtų būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtis. Iš tiesų toks susirašinėjimas akivaizdžiai gali apimti informaciją, susijusią su vidaus reikmėms skirtomis nuomonėmis, kurios yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis, kaip numatyta šioje nuostatoje, todėl atsisakant jį atskleisti siekiama užtikrinti OLAF nepriklausomumą ir jos misijos konfidencialumą.

166 Be to, priešingai, nei teigia ieškovas, 2010 m. balandžio 30 d. OLAF sąrašo Dokumentas Nr. 2 negali būti laikomas klaidingai priskirtu prie tyrimo medžiagos užrašų, nes tai „OLAF tyrimo medžiagoje padarytas užrašas“ apie su nagrinėjama byla susijusius tyrinėjimus. Tas pats pasakytina apie Dokumentą Nr. 34, kuris greičiausia yra aptariamoje tyrimo medžiagoje padarytas užrašas, kaip turėjo galimybę konstatuoti Bendrasis Teismas.

167 Be to, prašydamas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais ieškovas neįrodė, kad yra viešasis interesas, pateisinantis galimybės susipažinti su aptariamais tyrimo dokumentais suteikimą. Taigi ieškovas turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, parodančias viešąjį interesą, pateisinantį atitinkamų dokumentų atskleidimą (šiuo klausimu žr. 56 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija*, EU:C:2014:2250, 128 punktą). Be to, iš pirmojo OLAF sprendimo matyti, kad ši tarnyba gerai išnagrinėjo viršesnių interesų buvimą, kad nuspręstų, jog nėra jokių duomenų, kurie leistų daryti išvadą, kad toks viršesnis interesas egzistuoja. Rėmimosi tik skaidrumo principu ir jo svarba šiuo atžvilgiu nepakanka (šiuo klausimu žr. 56 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija*,

EU:C:2014:2250, 129 ir 131 punktus). Galiausiai ieškovo teiginys, kad ypatingas suinteresuotumas skaidrumu yra konkrečiai tada, kai atliekami konkretūs vidaus tyrimai dėl sukčiavimo, pavyzdžiui, kaip yra šioje byloje, kai užtikrinant visiška skaidrumą siekiama išvengti bet kokio savavališkų ir neteisėtų procedūrų panaudojimo, kuris pakenktų tyrime dalyvaujančioms institucijoms ir bendrovėms, turi būti atmestas, nes tokie argumentai akivaizdžiai negali persverti privalomųjų pagrindų, pateisinančių atsisakymą atskleisti nagrinėjamą informaciją.

168 Vadinasi, minėta bendra atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais prezumpcija reiškia, kad į jos taikymo sritį patenkantiems dokumentams netaikoma visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį (šiuo klausimu žr. 89 punkte minėto Sprendimo *Komisija / EnBW*, EU:C:2014:112, 134 ir 135 punktus).

169 Dėl visų šių priežasčių remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa Komisija galėjo pagrįstai atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su užrašu „NA“ pažymėtais dokumentais.

(Praleista)

Dėl iš dalies atskleistų dokumentų

– Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo (Praleista)

198 Jau yra nuspręsta, kad negalima atsisakyti atskleisti asmens duomenis, kurie susiję tik su aptariama paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pateikusiu asmeniu, remiantis tuo, kad toks atskleidimas padarytų žalos asmens privačiam gyvenimui ir neliečiamumui (2012 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, T-300/10, Rink., EU:T:2012:247, 107 punktas).

199 Taip turi būti konkrečiai tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, nėra duomenų, leidžiančių manyti, kad ieškovas, siekęs atskleisti visuomenei tariamus OLAF pažeidimus nagrinėjant jo skundą, norėjo apriboti galimybę susipažinti su jo asmens duomenimis. Beje, pirmuoju OLAF sprendimu ieškovui buvo suteikta galimybė susipažinti su dokumentais, susijusiais su juo, patikslinant, jog tai daroma tik remiantis Reglamentu Nr. 45/2001, ir neprašant jo patikslinti paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais apimties, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 2 dalyje, todėl Komisija neturi pagrindo ieškovo kaltinti dėl to, kad šiuo klausimu jis buvo nepakankamai aiškus.

200 Vadinasi, kiek tai susiję konkrečiai su dokumentais, kuriuos ieškovas paminėjo šio sprendimo 173 punkte, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtimi, nepagrįstai atsisakė atskleisti ieškovo tapatybę, todėl šiai pagrindo daliai reikia pritarti, o likusią jo dalį – atmesti.

(Praleista)

Dėl dokumentų Nr. 266 ir 268 ir dokumentų apyvartos kortelių (Praleista)

– Dėl dokumentų apyvartos kortelių (Praleista)

249 Sąvoka „dokumentas“, kuri plačiai apibrėžta Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkte (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *API / Komisija*, T-36/04, Rink., EU:T:2007:258, 59 punktą), apima „bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įraše) pateiktą turinį, susijusį su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.

250 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkte pateikta apibrėžtis iš esmės pagrįsta išsaugomo turinio, kuris gali būti atgamintas ar kuriuo galima vėliau pasinaudoti, buvimu, pažymint, kad, pirma, turinio laikmenos pobūdis, laikomo turinio rūšis bei pobūdis ir turinio apimtis, ilgis, svarba ar pateikimas neturi reikšmės nustatant, ar šis turinys patenka į minėtą apibrėžtį, ir, antra, vienintelis ribojimas, susijęs su turiniu, kuriam gali būti taikoma ši apibrėžtis, yra sąlyga, kad minėtas turinys turi būti susijęs su į atitinkamos institucijos atsakomybės sritį įeinančia politika, veikla ir sprendimais (pagal analogiją žr. 2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB*, T-436/09, Rink., EU:T:2011:634, 88 ir 90–93 punktus).

251 Todėl niekas neleidžia pašalinti dokumentų apyvartos kortelių iš Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkto taikymo srities; šio punkto apimtis jokiu būdu negali būti apribota kokia nors vidine organizacine taisykle, kurią prireikus priima institucijos, pavyzdžiui, Komisijos darbo tvarkos taisyklių priedo taikymo sąlygomis (žr. šio sprendimo 129 punktą), kuriomis pastaroji remiasi grįsdama savo teiginį, jog dokumentų apyvartos kortelės turi būti laikomos dokumentais, kuriuose pateikta „neesminė“, „laikina“ informacija, kuri neturi būti registruojama, kad jos nepatektų į Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkte pateiktą dokumento sąvoką.

252 Be to, kadangi paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais pateikęs asmuo neturi pagrįsti tokios paraiškos (128 punkte minėtos Nutarties *Henkel ir Henkel France / Komisija*, EU:T:2013:116, 48 punktas), siekiant Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytų tikslų taip pat neturi reikšmės tikrasis interesas, kurį gali turėti paprašęs atskleisti dokumentų apyvartos korteles asmuo; ieškovo nuomone, apyvartos kortelės leidžia nustatyti galimą asmeninę atsakomybę už informacijos apie rengiant dokumentą dalyvavusius pareigūnus arba pareigūnus, kurių leidimas yra būtinas, pateikimą, taip pat datą, kai jie įsitraukė į aptariamo dokumento rengimo procedūrą.

253 Taip pat reikia pažymėti, kad pati Komisija pripažįsta, jog dokumentų apyvartos kortelėse gali būti pastabų, todėl jose nebūtinai pateikiamos tik asmenų, dalyvavusių rengiant ir tvirtinant jose nurodytą dokumentą, pavardės.

254 Galiausiai Komisija neįrodė, kaip tokių kortelių atskleidimas, jeigu jos egzistuoja, gali lemti neproporcingą OLAF darbo krūvį.

(Praleista)

Dėl panaudojimo apribojimo išlygos (Praleista)

264 Reikia pažymėti, kad Sprendimo 2006/291 2 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad jis neprieštarauja ir neturi jokio poveikio Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 nuostatoms. Be to, Reglamento Nr. 1049/2001 16 straipsnyje nurodyta, kad juo nepažeidžiamos jokios galiojančios autorinių teisių normos, kurios gali riboti trečiosios šalies teisę atkurti arba naudoti išduotus dokumentus.

265 Kaip teisingai pažymi Komisija, kai jos turimus viešuosius dokumentus, apibrėžtus to sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje, siekiama pakartotinai panaudoti, Sprendime 2006/291 numatyta kitokia leidimo suteikimo procedūra, nei numatyta Reglamente Nr. 1049/2001 dėl galimybės susipažinti su tais pačiais dokumentais.

266 Iš tikrųjų pagal Sprendimo 2006/291 5 straipsnio 2 ir 3 dalis per 15 darbo dienų nuo prašymo registravimo Komisijos tarnybos arba Leidinių biuras leidžia pakartotinai naudoti prašomą dokumentą ir, kai reikia, pateikia dokumento kopiją arba raštu praneša, kad prašymas visiškai ar dalinai atmestas, taip pat nurodo priežastis. Išskirtiniais atvejais terminas gali būti pratęstas 15 darbo dienų, su sąlyga, jei pareiškėjas yra iš anksto informuotas nurodant priežastis. Pagal to paties straipsnio 4 dalį, kai prašymas atmetamas, pareiškėjui pranešama apie jo teisę pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme arba pateikti skundą ombudsmenui.

267 Tačiau nėra pagrindo manyti, kad ieškovo paraiškos dėl galimybės susipažinti turi būti laikomos apimančiomis ir prašymą pagal Sprendimą 2006/291, nors jose nurodytas tik galimas dokumentų paskelbimas ir nesiremiama minėtu sprendimu. Be to, kaip teigia Komisija, pagal tą sprendimą daroma prielaida, kad aptariami dokumentai yra konkrečiai nustatyti ir paviešinti. Galiausiai ir svarbiausia, net jeigu ieškovo paraiškos dėl galimybės susipažinti galėtų būtų aiškinamos kaip apimančios ir prašymą pagal Sprendimą 2006/291, ir ginčijama išlyga galėtų būti suprantama kaip apimanti netiesioginį OLAF sprendimą atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, o ne kaip paprasčiausias įspėjimas, jog pakartotinis aptariamų dokumentų naudojimas suponuoja Komisijos leidimą, ieškovas neapskundė tokio sprendimo remdamasis Sprendimu 2006/291.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

nusprendžia:

1. Nebereikia priimti sprendimo dėl netiesioginių sprendimų atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, priimtų išnagrinėjus Guido Strack pateiktas paraiškas dėl galimybės susipažinti, teisėtumo.

2. Nebereikia priimti sprendimo dėl tiesioginių sprendimų atsisakyti iš dalies arba visiškai suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuriuos Komisija ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) priėmė išnagrinėjusios 2008 m. vasario 22 d. ir balandžio 21 d. kartotines G. Strack paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais, teisėtumo, jei tie dokumentai neegzistavo arba su jais nebebuvo galima susipažinti, su tais dokumentais ar jų dalimis buvo leista susipažinti visuomenei arba G. Strack pripažįsta pateiktų atsisakymų suteikti galimybę susipažinti teisėtumą.

3. Panaikinti 2010 m. balandžio 30 d. OLAF sprendimą tiek, kiek:

— atsisakyta leisti susipažinti su užrašu „PD“ pažymėtais dokumentais,

— G. Strack pavardė buvo paslėpta užrašu „PA“ pažymėtuose dokumentuose,

— 2010 m. balandžio 30 d. OLAF sąraše dokumentai nebuvo paminėti arba nebuvo pateikti G. Strack tik dėl to, kad jis yra jų autorius, kad juos turėjo pagal 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, arba kitokiu pagrindu, tačiau jie nebuvo atskleisti visuomenei, arba kad šie dokumentai buvo pašalinti iš paraiškos dėl galimybės susipažinti, nes buvo susiję su OLAF ir Europos ombudsmeno ar OLAF ir G. Strack susirašinėjimu ir su G. Strack ir nebuvo su nagrinėjamu tyrimu susijusios medžiagos dalis.

4. Panaikinti 2010 m. liepos 7 d. OLAF sprendimą tiek, kiek:

— remiantis 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su Dokumentu Nr. 266,

— atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su Dokumentu Nr. 268, išskyrus informaciją, su kuria G. Strack galėjo susipažinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateikiant kitus dokumentus,

— **G. Strack pavardė buvo paslėpta prie minėto sprendimo pridėtose dokumentų apyvartos kortelėse.**

5. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

6. **Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir tris ketvirtadalius G. Strack patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

7. **G. Strack padengia vieną ketvirtadalį savo bylinėjimosi išlaidų.**

Pelikánová Buttigieg Madise

Paskelbta 2016 m. balandžio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.